

प्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः

भूवादयो^१ धातवः । (१/१८)

भू इत्येवमादयः शब्दाः ^२क्रियावचना ^३धातुसञ्ज्ञा भवन्ति । 'भू' (धा.पा. १)—भवति । 'एध' (धा.पा. २)—एधते । 'स्पर्ध' (धा.पा. ३)—स्पर्धते । धातुशब्दः पूर्वाचार्यसञ्ज्ञा । ^४ते च क्रियावचनानां ^५सञ्ज्ञां कृतवन्तः । तदिहापि ^६पूर्वाचार्यसञ्ज्ञाश्रयणात् क्रियावाचिनामेव भूवादीनां धातुसञ्ज्ञा विधीयते ।

भूवादीनां वकारोऽयं मङ्गलार्थः प्रयुज्यते ।

^७भूवो वार्थं वदन्तीति भवर्था ^८वा वादयः स्मृताः ॥ (म.भा. १.२५३)

^९धातुप्रदेशाः—'धातोः' (३.१.९१/२८२९) इत्येवमादयः ॥

उपदेशेऽजनुनासिक इत् । (२/३)

उपदिश्यतेऽनेन इत्युपदेशः शास्त्रवाक्यानि, सूत्रपाठः, ^{१०}खिलपाठश्च । तत्र योऽच् अनुनासिकः स इत्सञ्ज्ञो भवति । ^{११}एध । स्पर्ध । ^{१२}'प्रतिज्ञानुनासिक्याः पाणिनीयाः' (व्या.प. १२१) । उपदेशे इति किम्? 'अभ्र आँ अपः' (ऋ. ५.४८.१) । ^{१३}अच् इति किम्? 'आतो मनिन्क्वनिव्वनिपश्च' (३.२.७४/३४१८) ^{१४} । अनुनासिकः इति किम्? सर्वस्याचो मा भूत् । इत्प्रदेशाः—'आदितश्च' (७.२.१६/३०३६) इत्येवमादयः ॥

हलन्त्यम् । (३/१)

उपदेशे इति वर्तते ^{१५} । अन्ते भवमन्त्यम् । धात्वादेः ^{१६}समुदायस्य यदन्त्यं हल्, तद् इत्सञ्ज्ञं भवति । अइउण्-णकारः । ^{१७}ऋलृक्-ककारः । ^{१८}एओङ्-ङकारः । ^{१९}ऐऔच्-चकारः । उपदेशे इत्येव । अग्निचित् । सोमसुत् । हस्य ल् ^{२०}हल् इति ^{२१}द्वितीयमत्र हल्ग्रहणं तन्त्रेणोपात्तं ^{२२}द्रष्टव्यम् । तेन प्रत्याहारपाठे हल् इत्यत्र लकारस्य इत्सञ्ज्ञा क्रियते । तथा ^{२३}च सति हलन्त्यम् इत्यत्र प्रत्याहारे नेतरेतराश्रयदोषो^{२४} भवति ॥

न विभक्तौ तुस्माः । (४/१९०)

पूर्वेण ^{२५}प्राप्तायामित्सञ्ज्ञायां विभक्तौ ^{२६}वर्तमानानां तवर्गसकारमकाराणां प्रतिषेध उच्यते । तवर्गः, 'टाडसिडसामिनात्स्याः' (७.१.१२/२०१) ^{२७}—वृक्षात्, ^{२८}प्लक्षात् । सकारः, जस् (४.१.२/१८३)—ब्राह्मणाः ।

१. यावत् सिद्धं साध्यत्वेनाभिधीयते । आश्रितक्रमरूपत्वात् सा क्रियेत्यभिधीयते । श्रीनरहरये नमः इत्यधिकम् अ. २. क्रियावाचिनः अ. क. ड. ह. ३. धातुसञ्ज्ञकाः ड. ४. ते क्रियावाचिनामेव फ. ग. ५. एव धातूनामित्यधिकम् फ. ६. पूर्वाचार्यसंज्ञाग्रहणात् अ. क. फ. ^०संज्ञाश्रवणात् ह. ड. ७. प्रबोधार्थं व. ८. भूवादयः फ. ९. वाक्यमिदं नास्ति ह. १०. गणपाठः अ. ११. एध एधते, स्पर्ध स्पर्धते ह. १२. प्रतिज्ञानुनासिकाः ह. १३. अ इति क. १४. इत्यत्र मकार इत्संज्ञो न भवति इत्यधिकम् ड.फ. १५. उदिति च इत्यधिकम् ग. १६. वर्णसमुदायस्य च फ. १७. उदाहरणामिदं नास्ति अ. ग. १८. उदाहरणमिदं नास्ति अ. १९. उदाहरणमिदं नास्ति अ. ड. २०. हल् हल् इति फ. २१. न हलस्येति अधिकम् ग. २२. द्रष्टव्यम् नास्ति ग. २३. च नास्ति क. २४. ^०दोषः प्राप्नोति ड. २५. इत्संज्ञायां प्राप्तायाम् फ. २६. वर्तमानाः तवर्गसकार-मकाराः इत्संज्ञा न भवन्ति इति प्रतिषेधः फ. २७. इति इत्यधिकम् फ. २८. प्लक्षात् नास्ति अ. ड.